Ч. 108. Неділя 30 (17) мая 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Угорска криза. — Справи балканьскі.

„Korresp. Zentrum“ представляє внутрішно-політичне положенє дуже критичним. Після тої кореспонденциї криза вже істнує, тілько ще не вибухла. Німці не можуть числити на поміч польского Кола; більшість польско-німецка розбила ся на послідним засіданю Кола. Питанє що до конечної зміни дотеперішної політики вийде на яву в буджетовій комісиї при етатах міністерств просьвіти і справедливости, коли будуть внесені важні резолюциї. Після кореспонденциї скликано на четвер раду міністрів, на якій має бути рішений текст заяви, яку зложить бар. Бінерт в буджетовій комісиї. Погіршенє положеня добачує кореспонденция рівнож в тім, що правительство грозить розвязанєм палати. Дальше подає „Korr. Zentrum“, що мужі довіря славяньского союза відбули нараду, на якій повзято тактичні ухвали, обовязуючі всі сторонництва союза, з огляду на загальне положенє і розправу буджетової комісиї.

„Katolische Korresp.“ подає, що угорска криза буде полагоджена аж по нових виборах, переведених на основі старого виборчого права. Коли би нові вибори не поправили положеня, то палата буде на довший час відрочена або розвязана.

З Відня наспіла вість до Будапешту, що президент Векерле мав там ві второк довшу нараду з міністром заграничних справ бар Еренталем, а в середу був на послуханю у Цісаря. Др. Векерле просив Цісаря о як найскорше звільненє кабінету від дальшого сповнюваня урядових обовязків. Але Монарх заявив, що бажає собі, щоби кабінет лишив ся при кермі аж до покінченя теперішної кризи.

„N. W. Tagblatt“ звіщає, що Цісар висказав бажанє, щоби австрийске правительство розпочало переговори з угорским правительством що до начерку, який привіз др. Векерле до Відня. Др. Векерле хоче при єго помочи полагодити сучасну угорску кризу. Однак Корона застерегла ся, що рішучо не може бути мови про розділ австро-угорского банку, який мусить полишити ся спільною институциєю. Коли не дійде до порозуміня, то сейчас наступить розвязанє угорскої палати послів. Майже всі віденьскі дневники дуже рішучо протестують против начерку др. Векерлього і заявляють, що австрийский парлямент і публична австрийска опінія ніколи не пристануть на те, щоби знов коштом Австриї плачено угорскому парляментови за то, щоби хотів нормально працювати на основі обовязуючих законів.

„Die Zeit“ оголошує випити з керманичами політики, що др. Векерле ділає на власну руку і що сторонництво независимців рішучо не солідаризує ся з предложенями, які др. Векерле представив тепер короні.

З Будапешту надходять вісти, що сторонництво независимців обурене на дра Векерлього за єго нові начерки предложоні короні і домагає ся покликаня до керми кабінету, утвореного виключно з членів сторонництва независимців.

В віденьских політичних кругах впевнюють, що на послідвій раді міністеріяльній обговорювано угорский плян що до полагодженя кризи. Як кажуть, плян поданий міністром дром Векерле австрийске правительство не приймило і він мусить бути змінений. — В Будапешті, в мешканю міністра Кошута відбула ся вчера конференция угорских міністрів, на котрій президент кабінету др. Векерле зложив справоздане з своєї подорожи до Відня і подав до відомости, що цісар в найблизшім тиждни прийме на авдиенциї міністрів: Кошута і ґр. Андрашого. — Центральний виділ сторонництва независимости оголосив відозву в справі конференциї що до самостійного угорского банку. Та конференция має відбути ся

---

4)

В жертву богам.

З польского — Вяч. Сєрошевского.

(Дальше).

„Ідучи до моря і вертаючи до моря, кочуємо....

— Дійстно....

„Ви любите чорні рени, любите пестрі рени. Чиж они перестали вам вже подобати ся?

— Чи перестали?

„Ха! ха! ха!... Танцюючи забули ви о нас, а веселячи ся поминули нас....

„Жадаєте може дорогих шкір, срібла, скляних прикрас, цьвітистих одягів, солодкого тіста, горівки?...

— Які славні річи! — одушевляв ся Тунгуз.

„Нерозумний! Щож значить для могучих забрати хочби всьо!

„Виберіть отже з посеред нас дівчину, котра не пізнала мужчини, а ми еї назначимо і ні оден молодець не діткне еї....

Мовчанє.

„О, Ґольороне огненний, перелети понад землею віщуючи!..

Мовчанє.

Олтунґаба ударив в бубон і серед дрібних і як грім гудячих ударів дали ся чути уривані, грізні і мов здалека пливучі слова:

„Злишне дають псам! Нехай нарід покорить ся, чоловік нехай буде послушний. Инакше погинуть мов ранна роса!

— Ох! Щож ми можемо дати, не маючи нічого?...

„Отже я вам скажу, як давнійше бувало; нехай буде той, що є гордий; той, що богатий; чиї сини — то летючі стріли, а дочки — красавиці; кого люблять всі, чиї гадки добрі, ради мудрі, серце хоробре, рука щедра, душа желаюча добра.... Ми хочемо бачити грозу страху, блідість лиця, сльози послідної розлуки.

Олтунґаба замовк і опустив бубон.

— Ні! — сказав, задумавши ся хвилю — імени я не скажу.... Сказали би може: Олтунґаба завдрістний. А мені же кров людска на що? Ворожбитови не треба нічого більше крім бубна. Я вже всьо сказав....

Скоро докінчив обряду і понурий, утомлений займив своє місце в ряді видців. Для него і для поважнійших гостий подано чай, для инших же молодіж безпроволочно почала бити рени і ставляти на огонь кітли. Однак всього того не супроводила веселість і оживленє, яке в таких случаях звичайно оживляють тунгузкі оселї. Присутні розмовляли з великою здержаностию, знижуючи голос майже до шепту. Супротив родини Сельтичана поводили ся з видимою чемностию, а на господаря старали ся навіть не глядіти.

Сельтича немов би нічого не добачував, був спокійний і вічливий як звичайно, пробовав навіть навязати розмову з Олтунґабою, але ворожбит понуро мовчав. Тоді старець почав голосно оповідати, як то сей рік пережило ся за горами. Посипали ся ріжні мисливскі казки, котрі оповідав так весело і дотепно, що вскорі окружали єго самі сьміючі ся і розвеселені лиця.

Лише Міоре, найлюбійший син єго, стоячи за вітцем, хмарно глядів на всіх.

Поволи заволодів звичайний перед їдою настрій умів.

А коли добуто з кітлів запашні кусні мяса, всі вже забули о смутку; тоді на хвилю посумнів Сельтичан, котрого покинули дотеперішні єго слухачі, а Міоре, що уважно слідив за вітцем, ще більше захмарив ся.

— Справді, як бачу, ви хотіли би з'їсти старого — воркнув хлопець гнівно, не могучи довше видержати, до переходячого Олтунґаби.

Той з зачудованєм і гнівом поглянув на него.

— То молодий і недосьвідний...

— Добре, але з того не буде нічого — відповів Міоре і потрясши головою, відійшов на бік.

Та коротка розмова все таки звернула увагу инших і викликала ріжні толкованя.

Сельтичан під конець пиру прийшов знов до звичайної собі вічливости, як годить ся господареви, що гостить других і не жалує нічого.

Але коли вернув до себе під шатро, не укривав свого смутку і задуманий сидів перед огнищем, не звертаючи на нічо уваги. Не бачив навіть вечері, яку жінка перед ним поставила.

— Їдж, Сельтичане! Не сумуй, пане наш;

дня 6 червня на подвіри ратуша.— Президент угорского сойму Юшт заявив, що оголошені в часописях компромісові предложеня зовсім неправдиві. Як Кошут так він і ціле сторонництво независимости суть противні такій умові. Виключене єсть, аби сторонництво независимости згодило ся на продовжене банкового привилею в якім небудь виді. Орґан сторонництва независимости оголошує комунікат з заявленем, що має проґраму, котра могла би числити на згоду зі сторони монарха і парляментарної більшости.

Кретеньска справа починає заострювати ся. Після донесеня Echo de Paris Порта ніяк не хоче допустити до прилуки Крети до Греції, але хоче згодити ся на управу Крети того рода, як на острові Самос. Грецию має попирати в еї змаганях до прилуки Італїя. Молодотурецкий орґан Tanin, користаючи з вістий, поданих ріжними часописями в кретеньскій справі, грозить недвозначно Греції, коли би она схотіла рішити ся на розвязку сего питаня. При тім подає та часопись, що в користь Греції аґітують деякі утікачі, а іменно альбаньскі посли Ізмаїл Кемаль і Мафіч. Рівночасно має відбувати ся така аґітация в Альбанії.

Авдиенция турецкого посла при віденьскім Дворі Решида баші у Цісаря, мала відбути ся в четвер. На ній мав посол вручити Цісареви своє нове увіродостойнююче письмо. Султан Магомет висказує в нім надію, що через посла скріплять ся ще більше приязні відносини між Австро-Угорщиною і Туреччиною.

Як доносить Lokal-Anzeiger, Чорногора виставила державам зобовязанє, яким пристань Антівари замикає для всіх военних кораблїв. Супротив того Австро-Угорщина вислала до Росиї ноту, в якій зрікає ся всіх прав до сеї пристани, застережених їй берлиньским договором. В той спосіб справа пристани Антівари вже зовсім полагоджена.

З руского Тов-а сьв. Рафаіла у Львові.

У нас мало що знають про Тов-о сьв. Рафаіла і его хосенну діяльність, длятого подаємо тут із звіту сего товариства за час від 28 го марта 1907 до 1-го мая 1909 року деякі цікавійші дати.

Руске Тов. сьв. Рафаіла у Львові єсть філїєю австрийского „Товариства сьв. Рафаіла у Відни“, основаного в тій цїли, щоби охоронити еміґрантів католиків від материяльного і морального знищеня, а львівска філїя сего товариства призначена для охорони руских еміґрантів з Галичини і Буковини. Головою сего Тов. єсть ем. радник п. Титко Ревакович, а Тов. містить ся при ул. Коперника ч. 36. В звіті сказано:

Цілию нашого товариства сьв. Рафаіла у Львові не єсть заохочувати до еміґрациї; але єсть, щоби тих Русинів, що вже рішили ся еміґрувати, по можности охоронити перед визиском. Дальше єсть цілию нашого товариства сьв. Рафаіла, щоби Русинів, що змушені нуждою в рідним краю іти в Америку або на зарібки в Німеччину або в другі чужі краї, удержати при нашій сьв. вірі і при нашій народности, щоби ті еміґранти Русини почували ся вже дітьми руско український Народу, рідної руско-католицкої Церкви. Діяльність Руского Товариства сьв. Рафаіла в минувших двох роках, в котрих випала велика еміґрация до Бразилії, була слідуюча:

В I-ім адміністрацийнім році від перших загальних зборів 28. марта 1907 р. до других загальних зборів 5. червня 1908 р. було членів 68. Нарад виділу було 13. Доходів було 460 К 94 с., розходів 372 К 11 с. В тім часї вплинуло до товариства 345 ексгібітів, а то: 1) В справі переселеня до Бразилії 214. — 2) В справі переселеня до Канади 11. — 3) В справі виїзду на зарібки до Прус 21. — 4) В справі виїзду до Спол. Держав півн. Америки 20. — 5) В справі переселеня до Тексас 2. — 6) В справі 14 малолїтних зарібників, котрих дідич Вопіч в Надь Шаґуш на Угорщині мав кривдити і з котрими контракту не додержав 3. — 7) В справі вербованя до Winnipeg-у і здертя руских зарібників 1. — 8) В справі відобраня пашпорту малолїтному зарібникови через жандарма 1. — 9) В справі відрочення ставленя до асентерунку руского робітника, що працював коло Мецу 1. — 10) В справі, де остерігало австр. тов. сьв. Раф. перед переселенем 21. — 11) В справі, де австр. тов. сьв. Раф. подає ціни зарібку в Америці і остерігає перед асекурациєю не випадок не впущеня еміґранта на американьску землю 3. — 12) В справі, де австр. тов. сьв. Раф поучує що-до пересилок грошевих в Америку і пр. 9. — 13) В справі, де міністерство справ внутрішних інформу, наше товариство що-до еміґрациї і остерігає 6. 14) В иньших робітничих справах 39.

В другім адміністрацийнім році від 5-го червня 1908 року до 1-го мая 1909 р. було всїх членів (від початку) 74. Доходів було 62 К. Розходів було 61 К 95 с. Нарад виділу було 6. В тім часї вплинуло до товариства 155 ексгібітів, а то: 1) В справі переселеня до Бразилії 92. — 2) В справі переселеня до Канади 4. — 3) В справі виїзду на зарібки до Прус 9. — 4) В справі виїзду до Спол. Держав півн. Америки 6. — 5) В справі, де остерігало австр. тов. сьв. Рафаіла перед переселенем 3. — 6) В справі, де інформувало ц. к. Міністерство внутрішних справ у Відни наше товариство що-до переселенчої або зарібкової еміґрациї 19. — 7) В иньших справах, дотичних нашого товариства 18.

Щоби в справах зарібкових і переселенчих кождому з осібна кождий раз письменно не відповідати і пояснень не давати, видалисьмо друки, котрі відповідно висилаємо. В I ім адміністрацийнім році видалисьмо слідуючі друки: а) Статут філії австр. тов. сьв. Рафаіла для охорони руских, еміґрантів з Галичини і Буковини. Львів 1907; в) Відозва з завивом до вступленя в члени нашого товариства; г) Хто рішив ся їхати до Америки (Спол. Дер-

---

ми твої вірні слуги... — промовила вкінця, тручаючи его в рамя.

Старець повів питаючо поглядом по родині, що з любовю вдивляла ся в него і усьміхнув ся. З'їв досить і зі смаком, бо після тунгузких поглядів, нема в житю такої події, котра могла бя відобрати товстій ренині еї смаковитість.

Слідуючого дня рано обудив ся вчаснійше від инших і не розпалюючи пригашеного огня перший раз може від часу, як став господарем, обережно, не будячи нікого, тихенько висунув ся з шатра.

Сонце не показало ся ще над горами, але сьвітило десь там вже над землею. На небозводі розпростерло ся дневне сьвітло. Денеде на верхни гірских снїгів, серед синявих тіний ярів, виділи золотаві лінії країв. А тимчасом низше, в долинах, всьо ще спало. Спав ліс, травою повитий, спали потомлені люди і огні спали, ледве жаріючи в пригаслих огнищах і рени спали по корчах, лежачи на моху. Лиш ріка тихо плюскотіла і гірскі куропатви кричали перекликуючи ся і покидаючи росою покриті нічні леговища та підлїтаючи на підсохлі вже вершки дерев.

Старець довго і уважно приглядав ся знакомій долині. Нагло задрожав: в віддаленю перед одним з шатер побачив стоячого чоловіка, котрий також, як здавало ся, приглядав ся околици. Бистрий зір Сельтичана пізнав Оалтунґабу, а шатро належало до князя. Старець нахмарив ся і увійшов до шатра: „Вставайте діти! Ей, Чуноме! — розпали огонь!.. Досить вже спаня в такий день“.

Всї зірвали ся і скоро кинули ся до роботи. Старець любуючись приглядав ся, як від віків установленим порядком присутні без говореня розділили поміж себе занятє: женщини ставляли на комині чайники і кітли, виносили на двір постелї; мужчини, осмотрюючи ремінє і оружиє, готовили ся іти в ліс переглядати стада. Рух втихомирив ся коли подано чай. Поважно засїли всї довкола дошки, що служила їм за стіл, але що господар мовчав, ніхто не сьмів розмовляти і однако всї, не виймаючи старої Ніорен, були збентежені. Молоді женщини і дівчата з невисказаною тревогою спогладали на старого вітця. Міоре був сумний і гнївний, а „Відблиск ледів“ з пошаною, не позбавленої однако деякої цікавости, приглядав ся старцеви.

Сельтичан, напивши ся чаю, з'їв дещо і викурив люльку, відтак відозвав ся до молодшого сина:

— Іди, хлопче, обійди людий!

Міоре не рушив ся з місця.

— Чи чуєш?

Аж за другим грізним візванем хлопець підніс ся і почав запинати свиту, але замість іти, нагле кинув ся вітцеви до ніг:

— Ти постановив... ти постановив!.. О, отче, не покидай нас! Родина не годить ся.. Я говорив вчера з молодими, они сказали: нехай виздихають всї наші рени, ми жити будемо промислом. А коли вже хотять так конечно, то... нехай заріжуть товстого князя!..

— Дурний ти, дитино — усьміхнув ся старець. — Не знати ще, що зроблю, я хочу побачити нарід... Іди, кажу тобі.

— О, пане наш, длячого маниш нас надією?

— Не мели! Я вже сказав!...

— Не пустять нас, утікаймо лїпше крадьком.

— Я вже сказав — уперто повтаряв старий.

— О, отче, утікаймо, утікаймо — просили простягаючи до него руки, але старець ударом ноги в груди відопхнув від себе Міорого, найупертїйшого із всіх і крикнув:

— Прокляті круки, перестаньте рвати серце моє!...

— Справдї — відозвав ся „Відблиск ледів“, що доси понуро мовчав — длячого Міоре не слухає, коли отець приказує? — Хлопець, що як упав, так лежав і плакав, підніс ся і мовчки вийшов з шатра.

Коло стовпа на долині знов зібрав ся нарід. Зійшли ся всї, від малого до найбільшого. У'оружені, одіті в найлїпшу одіж, розсїли ся купами і після родів, поблискуючи в сонци прикрасами, величаючи ся вишиваними шкіряними одягами зі звисаючими довгими тороками.

Бавили ся, бороли ся, а нічим не зраджували, чого сюди прийшли.

Рід Сельтичана виріжняв ся з між иньших добором оружия, богатством одежи, силою, зручностию і гордою независимостию постави. Він сам сидячи на переді своїх, давав на всьо великий позір.

(Конець буде)

жав півн. Амер.), повинен добре розважити слідуючі річи; д) Хто рішив ся їхати на зарібки до Прус; е) Чи добре єсть Русинам їхати до Бразилії; ж) Зголошене до подорожи (для ужитку тих, що виїзджають до Бразилії); д) До відомости руских еміґрантів, що їдуть до держави „Parana“ в Бразилії.

В II-ім адм. році видалисьмо слідуючі брошури: а) Вага товариства сьв. Рафаїла у Львові. Львів, З „Загальної Друкарні“ 1908. б) Осторога перед еміґрацією до Бразилії. Львів, З друкарні Івана Айхельберґера і Сп. 1909.

На постійне переселене до Бразилії зголосило ся від осени 1907 до 1 червня 1908 122 руских родин, т. є. около 610 голов. Після 1 червня 1908 до 1 мая 1909 зголосило ся 80 руских родин до виїзду під опікою нашого товариства. 1 червня 1908 мав виїхати зі Львова головний континґент наших кольоністів до Бразилії. Але зїхало ся тогдї всего 13 родин, т. є. около 70 людий, що виїхали до Бразилії. Як тим 13 родинам в Бразилії є, не знати, бо не пишуть до нашого товариства. Чи і коли решта зголосивших ся родин виїде до Бразилії, також не знаємо, бо хоч виїхали, не дали нашому товариству о тім знати. Удавалисьмо ся до центрального союзного правительства в Ріо де Жанейро, щоби бразилійске правительство позволило на вільний переїзд для 20 руских сьвященників і 30 руских учителів з родинами, бо на звиж 50.000 Русинів грекокатоликів є всього 4 сьвященики, розсипані на такім просторі, як три рази Галичина; а учителів Русинів цілковитий брак. Однак головні аґенти бразилійскої еміґрациї, як др. Ганс Гайльборн в Берлині і др. Рамос в Парижи з нами крутили, а бразилійске правительство в Ріо де Жанейро нам цілком не відповіло, вимовляючи ся на запитаня нашого заступника в Ріо де Жанейро тим, що буцім то предложене о вільний переїзд для руских сьвящеників і учителів і їх родин до правительства в Ріо де Жанейро не прийшло.

Кілько вивандрувало Русинів з австрийско-угорскої держави до Сполучених Держав, до Канади, до Бразилії, до Арґентини і пр. в роках 1907 і 1908, не можна вислідити, бо в виказах портових стаций Русини еміґранти виказані не яко Русини, лиш яко Австрийці або яко Угри разом з иншими народами.

До Канади привандрувало від 1900 до 1908 над 1 міліон еміґрантів, а межи ними головно Русини з Галичини і Буковини. Зазначує ся, що ц. к. Міністерство справ внутрішних остерігало наше товариство перед еміґрацією до Канади, понеже обманці аґенти в Канаді — замість порадити добре еміґрантам — завозили їх дуже далеко до цілком неоплатних робіт в лїсах і при колії і завдавали їх там в неволю. Ц. к. Міністерство в. с. радить, щоби наші еміґранти в австро-угорскім конзуляті в Монтріль, столиці Канади, перше, заким постановлять, куди ся в Канаді обернути, порадили ся, котрі урядники канадийскі є управнені давати землю еміґрантам, і до кого удати ся, щоби найти відповідну роботу.

Дальше зазначує ся, що Русинам не є добре їхати на Триест, бо кораблї, що перевозять людий в Америку з Триесту, є дуже злі, страшено гойдають і роблять людий слабими, дуже пиняво ідуть, дають Русинам злий харч і з Русинами зле обходять ся. Рівнож не є добре Русинам їхати на Гамбурґ, бо злий харч дістають і не добре з ними поводять ся. Натомість всї еміґранти Русини хвалять собі кораблї півн. німецкого Льойда, що ідуть з Бремы, бо дістають добрий харч і по людяному з ними обходять ся. Старанєм нашого товариства є також найти як в Німеччині так і в Сполучених Державах північної Америки, в Канаді, в Арґентині, в Бразилії і пр. по можности Русинів, а що найменше людий, щоби руских еміґрантів розуміли яко мужів довіря, котрі би охороняли руских еміґрантів від неоправданого відтяганя заслуженини, від задержаня в службі помимо законного звільненя від служби, від побоїв зі сторони дозорців, від обманьства зі сторони тих, що роботу показують і зі сторони ріжнородних аґентів, від обманьства при вимінюваню гроший, котрі би помагали руским еміґрантам при винайденю роботи за океаном і охоронювали їх перед визиском і попсутєм і пр.

Однакож з жальом зазначуємо, що не находимо розуміня для нашого товариства не тілько у нашій суспільности взагалі, але навіть в більшій части членів нашого товариства. Длятого то чужинцї аґенти еміґрацийні мають таке богате жниво між нашим народом і наражують єго на велику шкоду а навіть ведуть єго на бездорожа і згубу.

Новинки.

Львів, дня 29-го мая 1909

— **Іменованя.** Віцепрезидент краєв. суду в Чернівцях Ал. Артемович іменований президентом тогож суду. — Міністерство торговлї іменувало підофіцирів рахункових: Шмерля Зінґера, Ст. Брошньовского і Стан. Фірлея Беляньского асистентами почтовими, а дирекция почт і телеграфів призначила Зінґера до Щакової, а Брошньовского і Беляньского до Ряшева.

— **Філія Руск. Тов. педаґоґ. в Жовкві** удержує селяньску бурсу, не маючи на ту ціль найменших фондів. Пекучою потребою для тої бурси є відповідна хата. Філія Тов-а всї свої стараня звертає на придбане фондів на будову хати. По великих заходах пощастило ся їй вистарати ся, що громадска рада м. Жовкви ухвалила даровати для бурси площу. Однак пов. рада не позволила дарувати площі для бурси Тов.пед., коли рівночасно затвердила ухвалу на подароване площі для Тов. Качковского і для бурси польскої. Лишили ся ми знов на тім, що тілько сами своїми власними силами, мусимо ратувати ся. Для придбаня фондів на закупно площі для селяньскої бурси, урядженний буде в Жовкві дня 6 червня 1909, великий народний фестин. Звертаємо ся до всїх, кому лучша доля нашого народу, кому щасте молодого поколїня лежить на серцю, з просьбою о участь в фестині і поміч при уладженю фестину, через присланє фантів, чи датків грошевих. Фанти як і датки грошеві просимо умильно прислати на руки Дирекциї повітового Тов. господарско-кредитового „Віра“ в Жовкві, як найскорше — найдальше до 2 червня 1909. За комітет: о. Анастазий Калиш, ЧСВВ., Вол. Данилович, М. Пеленьска, О. Будна.

— **Нещаслива пригода.** З Делятина доносять: На тутешнім двірци зелїзничім була від 14 лїт занята бідна жінка Оржеховска, котра очищувала шини і вирубувала буряни ростучі між шинами. За ту роботу діставала она на день корону і 40 сотиків. Оногди підчас пересуваня вагонів, віз пхнутий машиною наїхав на Оржеховску. Віз посував ся дуже тихо, а нещаслива за пізно єго побачила; хотїла втїкати але віз потрутив її так, що она впала, вдарила головою об шину і забила ся на місци.

— **Дрібні вісти.** На дохід будови бурси в Золочеві відбуде ся тамже дня 6 червня с. р. о 2 год. по полудни заходом Тов. „Родина“ великий фестин на „Кемпі“. — Др. Евг. Олесницкий і др. Іван Кос отворили адвокатску канцелярию у Львові при ул. Адама Асника ч. 7. — На церковну виставу до Львова вибирають ся рускі сьвященики в унґварскої епархії. — У Львові станула при ул. Кілїньского ріг Гетманьскої перша 4 поверхова камениця. — В каварни Графа арештовала полиция музика Фріца Ріттера з Дрездна за крадіж білярдових куль. Він вкрав був 8 таких куль вартости 256 К і продав в шинку за 66 К, та казав, що 50 К з того хтось єму вкрав; тимчасом аґент знайшов ті гроші під підшевкою сурдута. — Селянин Михайло Кравець з Гуменця наїхав на віз трамваю електричного і ушкодив єго, а Дмитро Соловій, господар з Дорошова наїхав на міску лїхтарню і зломив її. — Ільковы Ройкови, господареви з німецкої кольонії Роттенган під Яновом вкрадено підчас купна чобіт при ул. Кракiвскій полярес з 44 коронами. — Пропала без слїду Брониcлава Сиванкова, котра ще 20 лютого с. р. вийшла з дому свого мужа в Завадові.—В Кракові погорів вчера маґазин войсковий з сїном і вівсом фірми „Мицельский і Цанґен“. Шкода виносить около 40.000 К.

— **Репертуар руского народного театру** в Бучачи (лїтна саля в парку). Початок о $7^1/_2$ год. вечером. Білети продає п. Рогозиньский.

В недїлю, дня 30 с. м. „**Марійка**“, ческий народний образ зі співами в 5. дїях Ал. і В. Мрштіка.

В понедїлок, дня 31 с. м. „**Продана наречена**“, опера в 3. дїях Ф. Сметани.

Ві второк, дня 1 червня с. р. „**20 днів тюрми**“, фарса в 3. дїях Деваліера і Вебера.

Телеґрами.

Монахів 29 мая. Росийский міністер для справ заграничних Ізвольский виїхав на Берлин до Петербурга.

Берно мор. 29 мая. Після ухвали моравского сойму відбула ся конференция всїх партий соймових в справі ощадностий в буджеті краєвім. Постановлено зредукувати буджет на 1910 р. о 10 прц. і відложити справу авансу урядників та іменоване нових урядників.

Константинополь 29 мая. Офіцияльно заперечують вість одної з берлиньских ґазет, мов би в Ілдізі знайдено документи доказуючі, що француский амбасадор Констан одержував від бувшого султана місячно 2000 функів а росийский амбасадор Зіновєв 1000 фунтів.

Петербург 29 мая. Іменований недавно міністром війни ґен. Сухомлінов має, кажуть, уступити зі свого становища а на єго місце прийде начальник ґенерального штабу ґен. Мишлаєвский.

Петербург 29 мая. В комісиї для законодатних внесень ради державної розпочала ся дебата над проектом зміни ординациї виборчої до ради державної на Литві і Руси. Більшість комісиї неприхильна проектови і має намір виготовити самостійне внесенє о утворене для західних ґуберний двох курий виборчих: шляхотскої і мішаної. Вибори в куриї шляхотскій мають відбувати ся на тій основі, на якій відбувають ся вибори представителїв шляхти в середних ґуберніях. Друга курия має бути властителїв рільних взагалї. В виду високого ценвуса в першій куриї вибирано би лиш Поляків, друга курия мішана повинна після припущеня дати перевагу росийскому елементови. Мішана курия має висилати до ради державної 9, а курия шляхотска 3 репрезентантів.

Господарство, промисл і торговля

Ціна збіжа у Львові.

дня 28 мая:

Ціна в коронах за 50 кіло у Львові				
Пшениця	13·70	до	14 —
Жито	9·30	до	9·60
Овес	9·—	до	9·30
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).